

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-558/16 Postopek, ki ga je sprožila Doris Margret Lisette Mahnkopf

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kammergericht Berlin)

„Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Uredba (EU) št. 650/2012 – Dedovanje in evropsko potrdilo o dedovanju – Področje uporabe – Možnost navedbe deleža preživelega zakonca na evropskem potrdilu o dedovanju“

Povzetek – Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 1. marca 2018

Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost, pravo, ki se uporablja, priznavanje in izvrševanje odločb, sprejemljivost in izvrševanje javnih listin v dednih zadevah ter uvedba evropskega potrdila o dedovanju — Uredba št. 650/2012 — Področje uporabe — Nacionalna določba, ki ob smrti enega od zakoncev določa pavšalno izravnavo skupnega premoženja s povečanjem dednega deleža preživelega zakonca — Vključitev

(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 650/2012, člen 1(1))

Člen 1(1) Uredbe (EU) št. 650/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju odločb in sprejemljivosti in izvrševanju javnih listin v dednih zadevah ter uvedbi evropskega potrdila o dedovanju je treba razlagati tako, da na področje uporabe navedene uredbe spada nacionalna določba, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki ob smrti enega od zakoncev določa pavšalno izravnavo skupnega premoženja s povečanjem dednega deleža preživelega zakonca.

Člen 1371(1) Bürgerliches Gesetzbuch (civilni zakonik; v nadaljevanju: BGB) določa: „Če premoženjskopravno razmerje preneha zaradi smrti zakonca, se skupno premoženje izravna tako, da se zakoniti delež preživelega zakonca poveča za eno četrtno dediščine; pri tem ni pomembno, ali sta zakonca dejansko ustvarila skupno premoženje.“

Kot je generalni pravobranilec navedel v točkah 78 in 93 sklepnih predlogov, se člen 1371(1) BGB v skladu s podatki, ki jih ima na voljo Sodišče, ne nanaša na razdelitev premoženja med zakoncema, ampak na vprašanje pravic preživelega zakonca glede elementov, ki so bili že všteti v zapuščinsko maso. V teh okoliščinah glavni namen te določbe očitno ni razdelitev premoženja ali delitev skupnega premoženja zakoncev, ampak določitev obsega dednega deleža, ki ga je treba dodeliti preživelemu zakoncu v razmerju do drugih dedičev. Taka določba se torej nanaša v glavnem na dedovanje po pokojnem zakoncu, in ne na premoženjska razmerja med zakoncema. Zato se nacionalno pravilo, kot je to v postopku v glavni stvari, nanaša na področje dedovanja v smislu Uredbe št. 650/2012.

Nazadnje, kot je generalni pravobranilec med drugim tudi navedel v točki 102 sklepnih predlogov, opredelitev deleža, dodeljenega preživelemu zakoncu na podlagi določbe nacionalnega prava, kot je člen 1371(1) BGB, kot dednega deleža omogoča, da se podatki o navedenem deležu navedejo na evropskem potrdilu o dedovanju z vsemi učinki, opisanimi v členu 69 Uredbe št. 650/2012. Ugotoviti

je torej treba, da bi bilo uresničevanje ciljev evropskega potrdila o dedovanju znatno ovirano v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, če v navedenem potrdilu ne bi bilo vseh podatkov o pravicah preživelega zakonca do zapuščinske mase.

(Glej točke 18, 40 in od 42 do 44 ter izrek.)